

Τελέσθηκε η Νεκρώσιμη Ακολουθία της Γερόντισσας Μεθοδίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Σήμερα το πρωί στις 10 τελέσθηκε η νεκρώσιμη ακολουθία της Ηγουμένης του Ιερού Ησυχαστηρίου “Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ” Μαψού Κορινθίας Γερόντισσας Μεθοδίας (κατά κόσμον Αγγελικής Φλέσσα), στο Καθολικό του Ιερού Ησυχαστηρίου, κεκλεισμένων των θυρών και τηρουμένων όλων των υγειονομικών μέτρων προστασίας για την διασπορά του ιού Covid-19.

Η είδηση του θανάτου της μακαριστής έφθασε τη στιγμή που ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος συνιερουργούσε με πλειάδα Αρχιερέων στον Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Παύλου, με

αφορμή τα ονομαστήριά του και την συμπλήρωση τριών ετών από της εκδημίας της μητέρας του Ασπασίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη υπό των αγίων Αρχιερέων το προγραμματισμένο Μνημόσυνο των γονέων του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου, **ενώ παράλληλα αναπέμφθηκε δέηση για την αιόδιμο Γερόντισσα Μεθοδία.**

Ποια ήταν η Γερόντισσα Μεθοδία

Η Γερόντισσα Μεθοδία ήταν πτυχιούχος της Σχολής Κοινωνικής Εργασίας (Κοινωνική Λειτουργός) και διπλωματούχος Καθηγήτρια Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής μουσικής του Ωδείου Αθηνών. Ήταν υπότροφος του Ωδείου Αθηνών όλα τα έτη των σπουδών της σε δύο σχολές: Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής μουσικής και Φωνητική – Κλασσικό τραγούδι.

Από νεαρή ηλικίας (18-19ετών) αφιερώθηκε εξ' ολοκλήρου στο Θεό αφού εντάχθηκε στην Αδελφότητα «Τιμίου Σταυρού», που είχε ιδρύσει ο π. Νήφων Θωμαδάκης, μαζί με την Γερόντισσα Φοίβη Καράκη και άλλες αφιερωμένες κοπέλες.

Η Αδελφότητα αυτή συνέστησε το Ίδρυμα με την επωνυμία «Σπίτι του παιδιού» και αργότερα «ΒΗΘΛΕΕΜ», που σκοπό είχε την προστασία και την φροντίδα ορφανών και εγκαταλελειμμένων παιδιών. Εκτός από την αγάπη, την προστασία, την καλή ανατροφή, τη μόρφωση των παιδιών, η φροντίδα τους έφθανε έως την επαγγελματική τους αποκατάσταση και τον γάμο. Στο έργο αυτό η Γερόντισσα Μεθοδία παράλληλα με τις σπουδές αλλά και μετά, ως Κοινωνική Λειτουργός πλέον, εργάσθηκε στα ορφανά παιδιά. Επίσης διετέλεσε υπεύθυνη στο Οικοτροφείο φοιτητριών για 15 περίπου χρόνια.

Το 1988 εγκαταβιώνει, ως δόκιμος Μοναχή, στο Ιερό Ησυχαστήριο Τιμίου Σταυρού Μαψού Κορινθίας με Ηγουμένη την Γερόντισσα Φοίβη Καράκη. Το 1990 γίνεται η Κουρά της εις Μεγαλόσχημον Μοναχή και παίρνει το όνομα Μεθοδία.

Λόγοι υγείας οδήγησαν το 1990 την Γερόντισσα Φοίβη να παραιτηθεί εθελουσίως από την Ηγουμενία. Τότε η μοναχή Μεθοδία εκλέγεται παμψηφεί από την αδελφότητα ως Ηγουμένη του Ι. Ησυχαστηρίου. Η παράδοση της σκυτάλης της Ηγουμενίας από την Γερόντισσα Φοίβη στην Γερόντισσα Μεθοδία, με την Χάρη του Θεού, υπήρξε υποδειγματική και διατηρήθηκε έτσι 23 χρόνια, (μέχρι τελευτής της Γερ. Φοίβης). Η ενότητα, η αμοιβαία αγάπη, η εκτίμηση και ο αλληλοσεβασμός αντανakλούσε καθημερινά στην ζωή της αδελφότητας.

Η Γερόντισσα Μεθοδία από την ημέρα που ανέλαβε την Ηγουμενία, με τα

χαρίσματα που ο Θεός την είχε προικήσει, αγωνίστηκε πολύ σκληρά σε όλους τους τομείς του Ι. Ησυχαστηρίου. Αυτό που κυρίως την χαρακτήριζε πέρα από την ειλικρίνεια και την καθαρότητα του χαρακτήρα της, είναι ότι **προσέγγιζε και διείσδυε στο κάθε τι με τέτοιο τρόπο ώστε με ό,τι καταπιανόταν (από πολύ ασήμαντα έως πολύ σημαντικά) τα έφερνε εις πέρας με την ίδια υπευθυνότητα, γεγονός που δημιουργούσε αίσθημα ασφάλειας τόσο στην αδελφότητα όσο και στους γύρω της.**

Αναλαμβάνοντας ως Ηγουμένη άρχισε την οργάνωση και την αναμόρφωση του Ι. Ησυχαστηρίου με σκοπό την τελειότερη λειτουργία του σύμφωνα με το πνεύμα του γνήσιου Ορθόδοξου Μοναχισμού αλλά και την πρακτική καθημερινότητά του.

Επεξέτεινε κτιριακώς το Ι. Ησυχαστήριο, έκτισε από την αρχή μεγάλο Καθολικό Ναό αφιερωμένο στην Αγία Τριάδα, τον οποίο, δυστυχώς, δεν ευτύχησε να τον δει εγκαινιασμένο, ενώ κύριο ρόλο διαδραμάτισε στην αύξηση των μελών της Αδελφότητος.

Η κοινωνική προσφορά είναι ταυτισμένη εξ'αρχής με το πνεύμα του Ι. Ησυχαστηρίου και η μακαριστή την μετάγγιζε καθημερινώς και στις νεότερες αδελφές.

Η Γερόντισσα Μεθοδία ήταν ένας ανεξίκακος άνθρωπος με πολλή πίστη στο Θεό. Την Ηγουμενία την έβλεπε σαν ένα διακόνημα και ζητούσε συνεχώς τον φωτισμό του Θεού γι'αυτό και τις συμβουλές των μεγαλύτερων αδελφών. Αγωνιζόταν νυχθημερόν για την πνευματική κατάρτιση των αδελφών και προσπαθούσε να τους μεταλαμπαδεύσει το πνεύμα του γνήσιου Ορθόδοξου Μοναχισμού σε συνδυασμό με την Ιεραποστολική προσφορά.